

B. Tabela stanowisk, kwalifikacji i uposażenia zasadniczego pracowników powiatowych, miejskich (w miastach stanowiących powiaty), dzielnicowych inspektorów statystycznych.

Lp.	Stanowisko służbowe	Wymagane kwalifikacje w zakresie:		Uposażenie miesięczne
		wykształcenia	ilości lat praktyki zawodowej	
1	2	3	4	5
1	Kierownik	— wyższe ekonomiczne lub inne równorzędne — średnie	2 5	1600—3200
2	Kierownik referatu	— wyższe ekonomiczne lub inne równorzędne — średnie	2 5	1250—2300
3	Starszy statystyk	— wyższe ekonomiczne lub inne równorzędne — średnie	2 5	1100—2050
4	Statystyk	— wyższe ekonomiczne lub inne równorzędne — średnie	2 4	1100—1800
5	Młodszy statystyk	średnie	1	1000—1250

114

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA FINANSÓW

z dnia 10 kwietnia 1962 r.

w sprawie poboru w formie ryczałtu podatków obrotowego, dochodowego i wyrównawczego od przychodów zakładów rzemieślniczych i przemysłowych z tytułu dostaw i usług na eksport.

Na podstawie art. 3, 11 i 12 ust. 3 dekretu z dnia 26 października 1950 r. o zobowiązaniach podatkowych (Dz. U. Nr 49, poz. 452, z 1959 r. Nr 11, poz. 61 i z 1960 r. Nr 51, poz. 300), art. 3 i 5 ust. 1, art. 76 ust. 3 i art. 101 ust. 2 i 5 dekretu z dnia 16 maja 1946 r. o postępowaniu podatkowym (Dz. U. z 1957 r. Nr 7, poz. 25) oraz art. 11 ust. 2 dekretu z dnia 26 października 1950 r. o podatku dochodowym (Dz. U. z 1957 r. Nr 7, poz. 26 i z 1958 r. Nr 45, poz. 223) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Podatki obrotowy, dochodowy i wyrównawczy od przychodów zakładów rzemieślniczych i przemysłowych z dostaw wyrobów własnej produkcji oraz ze świadczenia usług na eksport, dokonywanych za pośrednictwem Centrali Handlu Zagranicznego Rzemiosła i Przemysłu Prywatnego „Prodimex” sp. z o. o. w Warszawie, zwanej dalej Centralą „Prodimex”, a w przypadkach szczególnych za pośrednictwem wskazanego przez Ministra Handlu Zagranicznego innego przedsiębiorstwa handlu zagranicznego, pobiera się — na wniosek podatnika — w formie ryczałtu pod warunkiem prowadzenia działalności gospodarczej na podstawie uprawnienia przemysłowego (karty rzemieślniczej, zezwolenia) wydanego zgodnie z przepisami o wykonywaniu rzemiosła i przemysłu, a co do podatników obowiązanych do prowadzenia ksiąg — także pod warunkiem rzetelnego prowadzenia ksiąg oraz dokumentacji rachunkowej zgodnie z art. 103 i 104 dekretu z dnia 16 maja 1946 r. o postępowaniu podatkowym (Dz. U. z 1957 r. Nr 7, poz. 25).

2. Za usługi, o których mowa w ust. 1, uważa się przerób surowca, wytwarzanie wyrobów bądź półwyrobów z cudzych materiałów, montowanie przedmiotów polegające na złożeniu gotowych części dostarczonych przez zamawiającego itp. czynności nie stanowiące wyłącznie świadczenia rze-

czy. Uznaniu za usługi nie stoi na przeszkodzie okoliczność, że przerabiający lub wytwórca dodaje własne materiały do materiałów zasadniczych, dostarczonych przez zamawiającego, a będących przedmiotem przerobu lub służących do wykonania wyrobów bądź półwyrobów.

3. Wniosek o zastosowanie ryczałtu za dany rok podatkowy powinien być złożony przez podatnika do organu finansowego właściwego dla jego zakładu za pośrednictwem Centrali „Prodimex” przy zawarciu w danym roku pierwszej umowy o dostawy lub świadczenia usług na eksport.

4. Decyzję w sprawie zastosowania ryczałtu organ finansowy doręcza podatnikowi, zawiadamiając równocześnie o niej Centralę „Prodimex”.

5. Wniosek o zastosowanie ryczałtu za dany rok (okres) podatkowy nie może być cofnięty przez podatnika.

6. W razie niezgłoszenia wniosku w terminie, o którym mowa w ust. 3, istnieje obowiązek opłacania podatków obrotowego, dochodowego i wyrównawczego z tytułu wszystkich osiąganych przychodów na zasadach zawartych w obowiązujących przepisach.

7. Przepis ust. 1 ma zastosowanie także do zakładów rzemieślniczych i przemysłowych, wykonujących dostawy i usługi na eksport poprzez rzemieślnicze spółdzielnie zaopatrzenia i zbytu oraz inne organizacje zbytu rzemiosła i prywatnego przemysłu. W tych przypadkach wniosek o zastosowanie ryczałtu (ust. 3) powinien być złożony przez podatnika przy zawarciu w danym roku pierwszej umowy o dostawy lub usługi za pośrednictwem spółdzielni (organizacji zbytu), która przekazuje wniosek Centrali „Prodimex”.

§ 2. Jeżeli podatnik, któremu przyznano ryczałt na podstawie § 1, obok przychodów z dostaw i usług na eksport osiąga inne przychody podlegające opodatkowaniu, przy-

chody te opodatkowuje się odrębnie na zasadach zawartych w obowiązujących przepisach, przy czym przy wymiarze podatków dochodowego i wyrównawczego, w celu określenia stawek podatkowych, nie bierze się pod uwagę dochodów uzyskanych z dostaw i usług na eksport.

§ 3. 1. Podstawę opodatkowania odrębnym zryczałtowanym podatkiem obrotowym, dochodowym i wyrównawczym stanowi obrót z tytułu dostaw i usług na eksport określonych w § 1, dokonanych w danym roku podatkowym bez względu na okres zapłaty za te dostawy.

2. Jeżeli zakład rzemieślniczy lub przemysłowy wykonuje dostawy i usługi na eksport poprzez rzemieślniczą spółdzielnię zaopatrzenia i zbytu lub poprzez inną organizację zbytu rzemiosła i prywatnego przemysłu (§ 1 ust. 7), obrotem jest należność wynikająca z rachunku zakładu pomniejszona o narzut na rzecz spółdzielni (organizacji zbytu) wyliczony na fakturze spółdzielni (organizacji zbytu). W takich przypadkach rachunki za wykonane świadczenia na eksport wystawia podatnik na rzemieślniczą spółdzielnię zaopatrzenia i zbytu lub inną organizację zbytu rzemiosła i prywatnego przemysłu, która następnie refakturuje całość dostaw bądź

usług na Centralę „Prodimex” (inne przedsiębiorstwo handlu zagranicznego) załączając do refaktur kopie rachunków wystawianych przez podatnika. Centrala „Prodimex” (inne przedsiębiorstwo handlu zagranicznego) wypłaca należność za wykonane świadczenia na eksport spółdzielni (organizacji zbytu), pobierając przypadający podatek zryczałtowany.

3. W przypadku, o którym mowa w § 1 ust. 2, za obrót przyjmuje się należność wynikającą z rachunku zakładu za usługi, pod warunkiem że dostarczającym surowce, półwyroby lub gotowe części do przerobu, montowania itp. czynności jest bezpośrednio Centrala „Prodimex” (inne przedsiębiorstwo handlu zagranicznego) lub rzemieślnicza spółdzielnia zaopatrzenia i zbytu albo inna organizacja zbytu rzemiosła i prywatnego przemysłu w związku z dostawami na eksport dokonywanymi przez tę spółdzielnię lub organizację i podatnik ma obowiązek wyliczyć się z tych surowców, półwyrobów lub gotowych części. W razie niedotrzymania tego warunku obrotem jest pełna kwota odpłaty łącznie z wartością wszystkich dostarczonych surowców, półwyrobów lub gotowych części, przy czym obrót ten traktuje się jako osiągnięty ze świadczenia rzeczy.

§ 4. 1. Stawki ryczałtu wynoszą:

A) dostawy (wyłącznie świadczenia rzeczy)

Przy podstawie opodatkowania (§ 3) zł	Rodzaj dostawy			
	A	B	C	D
	stawki w % od podstawy opodatkowania			
do 200.000	4,2	6,0	7,0	8,0
od nadwyżki ponad 200.000 do 400.000	4,6	7,4	9,5	12,0
„ „ „ 400.000 do 600.000	5,0	8,3	10,5	14,0
„ „ „ 600.000 do 1.000.000	5,2	10,0	12,5	15,0
„ „ „ 1.000.000 do 1.400.000	5,4	11,0	14,0	18,0
„ „ „ 1.400.000 do 2.000.000	5,6	12,0	14,5	19,0
„ „ „ 2.000.000 do 3.000.000	6,0	13,0	16,5	20,0
„ „ „ 3.000.000	7,0	16,0	18,0	22,0

B) usługi (także świadczenia rzeczy połączone ze świadczeniami usług)

Przy podstawie opodatkowania (§ 3) zł	Rodzaj usługi	
	E	F
	stawki w % od podstawy opodatkowania	
do 100.000	10	11
od nadwyżki ponad 100.000 do 200.000	14	16
„ „ „ 200.000 do 300.000	16	18
„ „ „ 300.000 do 400.000	18	20
„ „ „ 400.000 do 500.000	20	23
„ „ „ 500.000 do 600.000	22	26
„ „ „ 600.000	23	29

2. Stawki oznaczone symbolem A dotyczą dostaw: wyrobów piekarskich, rzeźniczo-wędliniarskich oraz drobiu.

3. Stawki oznaczone symbolem B dotyczą dostaw: surowców mineralnych, torfu, kwaszonej kapusty i ogórków oraz soków.

4. Stawki oznaczone symbolem C dotyczą dostaw: wyrobów bielizniarskich, cukierniczych, dziewiarskich, elektromechanicznych, instrumentów muzycznych, parasoli, wyrobów szklarskich, ceramicznych i garncarskich, konfekcji, konserw, miódów oraz runa leśnego.

5. Stawki oznaczone symbolem D dotyczą dostaw innych, nie wymienionych w ust. 2—4 wyrobów własnej produkcji.

6. Stawki oznaczone symbolem E dotyczą usług w zakresie bielizniarstwa, dziewiarstwa, elektromechaniki i szklarstwa.

7. Stawki oznaczone symbolem F dotyczą usług nie wymienionych w ust. 6.

8. Jeżeli podatnik wykonuje dostawy lub usługi bądź dostawy i usługi podlegające różnym stawkom ryczałtu (ust. 2—7), do obrotów z dostaw poszczególnych wyrobów oraz ze świadczeń poszczególnych rodzajów usług stosuje się stawki właściwe dla tych wyrobów bądź świadczeń usług, odpowiadające jednak ogólnej sumie obrotu z dostaw i usług dokonanych przez podatnika od początku roku podatkowego.

§ 5. 1. Podatek zryczałtowany według stawek, o których mowa w § 4, pobiera jako płatnik Centrala „Prodimex” (inne przedsiębiorstwo handlu zagranicznego) przy każdej wypłacie należności przypadającej z tytułu dostaw i usług eksportowych. Dla ustalenia właściwej stawki ryczałtu przy poszczególnych wypłacie przyjmuje się łączny obrót osiągnięty od początku roku podatkowego, w którym dostawy i usługi na eksport zostały wykonane.

2. Centrala „Prodimex” (inne przedsiębiorstwo handlu zagranicznego) obowiązana jest przelać pobrany podatek zryczałtowany na rachunek organu finansowego właściwego dla zakładu podatnika. Przelew należy dokonać w terminie do dnia 20 danego miesiąca, jeżeli chodzi o kwoty pobrane od dnia 1 do dnia 15 tegoż miesiąca, w terminie zaś do dnia 5 następnego miesiąca, jeżeli chodzi o kwoty pobrane od dnia 16 do końca poprzedniego miesiąca. W razie uchybienia tym terminom Centrala „Prodimex” (inne przedsiębiorstwo handlu zagranicznego) obowiązana jest uiścić odsetki za zwłokę stosownie do obowiązujących przepisów.

§ 6. 1. Podatnicy, którym przyznano ryczałt na podstawie § 1, jeżeli nie wykonują świadczeń na rynek krajowy lub opłacają od przychodów ze świadczeń na rynek krajowy podatki obrotowy i dochodowy w formie ryczałtu — wolni są od przewidzianych w przepisach o postępowaniu podatkowym i zobowiązaniach podatkowych obowiązków w zakresie prowadzenia ksiąg, składania zeznań podatkowych, miesięcznych deklaracji o obrocie i dochodzie oraz opłacania zaliczek miesięcznych na podatki obrotowy i dochodowy. Podatnicy ci obowiązani są jednak wydawać zgodnie z przepisami o postępowaniu podatkowym kolejne numerowane rachunki stwierdzające sprzedaż wyrobów lub wykonanie świadczenia usług oraz przechowywać w kolejności numerów kopie tych rachunków.

2. Na podatników, o których mowa w ust. 1, rozciąga się przepisy rozporządzenia Ministra Finansów z dnia 3 września 1958 r. w sprawie nałożenia na niektórych rzemieślników opłacających podatki obrotowy i dochodowy w formie ryczałtu obowiązku posiadania rachunków na zakupiony towar (Dz. U. Nr 66, poz. 322), jeżeli wykonują dostawy i usługi na eksport w zakresie wyszczególnionych w powołanym rozporządzeniu branż i specjalności.

3. Przepis ust. 2 dotyczy także zakładów przemysłowych, jeżeli wykonują dostawy i usługi na eksport w zakresie wyszczególnionych w powołanym rozporządzeniu branż i specjalności.

§ 7. Przy ustalaniu obowiązku prowadzenia ksiąg handlowych przez podatników, którym przyznano ryczałt na podstawie § 1, nie bierze się pod uwagę obrotów z dostaw i usług na eksport, opodatkowanych zryczałtowanym podatkiem.

§ 8. U podatników, którym przyznano ryczałt na podstawie § 1, jeżeli prowadzą księgi podatkowe lub handlowe, obejmujące również dostawy i usługi na eksport, przy ustalaniu podstaw opodatkowania przychodów osiągniętych ze świadczeń wykonanych na rynek krajowy z ogólnego obrotu potrąca się obroty z dostaw i usług na eksport, a przy ustalaniu wysokości dochodu z danego przedsiębiorstwa przyjmuje się do opodatkowania taką część dochodu, jaka przypada proporcjonalnie według wielkości obrotów na obrót osiągnięty ze świadczeń wykonanych na rynek krajowy.

§ 9. U podatników, którym przyznano ryczałt na podstawie § 1, opłacających od przychodów ze świadczeń na rynek krajowy podatki obrotowy i dochodowy w formie ryczałtu, wzrost obrotów i dochodów wynikający wyłącznie z dostaw i usług na eksport opodatkowanych odrębnym ryczałtem, jak również czasowy lub stały wzrost zatrudnienia ponad stan przyjęty przy ustalaniu ryczałtu, uzasadniony wysokością obrotów z dostaw i usług na eksport opodatkowanych odrębnym ryczałtem, nie powoduje ani zmiany ryczałtu ustalonego od przychodów ze świadczeń na rynek krajowy, ani wyłączenia z grupy osób podlegających opodatkowaniu w tej formie — jeżeli:

- 1) zachowane zostały pozostałe warunki ryczałtów,
- 2) każdorazowe zwiększenie stanu zatrudnienia zostanie zgłoszone w terminie dni siedmiu we właściwym organie finansowym,

3) na zwiększenie stanu zatrudnienia u rzemieślników ponad 4 osoby rzemieślnik uzyska zgodę Przewodniczącego Komitetu Drobnej Wytwórczości,

4) zwiększenie stanu zatrudnienia spowodowało odpowiedni rozmiar dostaw i usług na eksport.

§ 10. 1. U podatników, którzy wykonują dostawy i usługi na eksport opodatkowane odrębnym ryczałtem, może nastąpić na wniosek podatnika — po rozpoczęciu dostaw i usług na eksport — czasowe ograniczenie ustalonego od przychodów ze świadczeń na rynek krajowy ryczałtu za miesiące, w których wykonywana jest produkcja na eksport. Ograniczenie to może być dokonane do wysokości odpowiadającej przychodom ze świadczeń wykonywanych na rynek krajowy. W tym przypadku podatnik jest obowiązany zawiadomić organ finansowy o zaprzestaniu wykonywania produkcji lub usług na eksport w terminie do końca miesiąca, w którym zaprzestał tej produkcji lub usług.

2. Przepis ust. 1 ma także odpowiednie zastosowanie do podatników wymienionych w § 8, którzy prowadzą księgi podatkowe i uiszczają zaliczki miesięczne na podatki obrotowy i dochodowy na zasadach przewidzianych w § 2 i § 10 rozporządzenia Ministra Finansów z dnia 22 lutego 1962 r. w sprawie zaliczek na podatki (Dz. U. Nr 15, poz. 66).

3. W razie stwierdzenia, że wykonywane przez podatnika dostawy i usługi na eksport są niższe od przyjętych za podstawę do ograniczenia ryczałtu lub zaliczek, organ finansowy zmieni bądź cofnie dokonane ograniczenie, o którym mowa w ust. 1 i 2.

4. W przypadkach, o których mowa w ust. 1 i 2, po zaprzestaniu wykonywania przez podatnika dostaw i usług na eksport, najpóźniej jednak po zakończeniu roku podatkowego, organ finansowy dokonuje z podatnikiem rozrachunku za miesiące, w których wykonywana była produkcja i usługi na eksport, wydając — po zasięgnięciu opinii komisji podatkowej — ostateczną decyzję w sprawie zmiany za wymienione miesiące wysokości ryczałtu bądź zaliczek od przychodów ze świadczeń wykonywanych na rynek krajowy.

§ 11. Podatnikom, którym przyznano ryczałt na podstawie przepisu § 1, opłacającym od przychodów ze świadczeń na rynek krajowy podatki obrotowy i dochodowy w formie ryczałtu, nie obejmującego przewidywanej produkcji lub usług na eksport, i którzy nie wykonują dostaw i usług na eksport w rozmiarze przyjętym przy ustalaniu ryczałtu, organ finansowy, po zasięgnięciu opinii komisji podatkowej, zmieni wysokość ryczałtu od przychodów ze świadczeń na rynek krajowy do wysokości odpowiadającej rzeczywistej produkcji (usług) na rynek krajowy, a jeżeli zachodzą okoliczności powodujące wyłączenie z ryczałtu, opodatkuje ich na zasadach ogólnych.

§ 12. U podatników, którzy opłacają podatki obrotowy i dochodowy w formie karty podatkowej, wykonywanie dostaw i usług na eksport nie powoduje wyłączenia z grupy osób opłacających kartę podatkową, o ile przy wykonywaniu świadczeń zostaną zachowane warunki wymagane przy opłacaniu karty podatkowej, w szczególności co do stanu zatrudnienia i obrotu możliwego do uzyskania w tych warunkach.

§ 13. Podatnik, któremu przyznano ryczałt na podstawie przepisu § 1, obowiązany jest składać przed każdą wypłatą dokonywaną przez Centralę „Prodimex” lub inne przedsiębiorstwo handlu zagranicznego oświadczenie, że w ciągu tego roku nie dokonywał za ich pośrednictwem świadczeń na eksport opodatkowanych na zasadach niniejszego rozporządzenia, lub oświadczenie stwierdzające wysokość osiągniętego od początku roku obrotu objętego ryczałtem.

§ 14. Jeżeli wyjdzie na jaw, że działalność gospodarcza podatnika opłacającego odrębny ryczałt z tytułu dostaw i usług na eksport była wykonywana niezgodnie z przepisami niniejszego rozporządzenia lub w przypadkach cofnię-

cia zezwolenia, określonych w art. 5 ust. 1 pkt 1 i ust. 2 pkt 1—3 ustawy z dnia 1 lipca 1958 r. o zezwoleniach na wykonywanie przemysłu, rzemiosła, handlu i niektórych usług przez jednostki gospodarki nie uspołecznionej (Dz. U. Nr 45, poz. 224), podatnik zostanie wyłączony z grupy osób opłacających ryczałt i pociągnięty do obowiązku podatkowego na zasadach ogólnych za cały rok podatkowy w stosunku do wszystkich osiąganych przychodów. Wówczas kwoty pobrane tytułem ryczałtu zaliczone zostaną na poczet zobowiązań podatkowych na ogólnych zasadach.

§ 15. Traci moc rozporządzenie Ministra Finansów z dnia 23 stycznia 1959 r. w sprawie poboru w formie ryczałtu podatków obrotowego, dochodowego i wyrównawczego od producentów wykonujących niektóre dostawy na eksport (Dz. U. Nr 8, poz. 40).

§ 16. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Finansów: *J. Albrecht*

115

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA ŻEGLUGI

z dnia 19 marca 1962 r.

w sprawie ochrony rybołówstwa na Zalewie Wiślanym.

Na podstawie art. 1 ust. 1 lit. a) dekretu z dnia 3 listopada 1936 r. o regulowaniu połowów ryb morskich (Dz. U. Nr 84, poz. 586) zarządza się, co następuje:

§ 1. Zabrania się połowu na Zalewie Wiślanym niżej wymienionych gatunków ryb, o ile ich długość mierzona od początku głowy do końca najdłuższego promienia płetwy ogonowej wynosi mniej niż:

1) u lososia (<i>Salmo salar</i>)	— 60 cm,
2) u troci (<i>Salmo trutta</i>)	— 50 cm,
3) u węgorza (<i>Anguilla anguilla</i>)	— 35 cm,
4) u sandacza (<i>Lucioperca lucioperca</i>)	— 40 cm,
5) u leszcza (<i>Ambramis brama</i>)	— 30 cm,
6) u lina (<i>Tinca tinca</i>)	— 25 cm,
7) u certy (<i>Vimba vimba</i>)	— 25 cm,
8) u karasia (<i>Carassius carassius</i>)	— 20 cm,
9) u płoci (<i>Rutilus rutilus</i>)	— 15 cm,
10) u śledzia (<i>Clupea harengus membras</i>)	— 12 cm,
11) u szczupaka (<i>Esox lucius</i>)	— 35 cm,
12) u krąpia (<i>Blicca björkna</i>)	— 30 cm.

§ 2. 1. Złowione na Zalewie Wiślanym ryby żywe o długościach mniejszych niż wyszczególnione w § 1 powinny być wpuszczone z powrotem do wody, z wyjątkiem przyłowu w ilości, licząc w sztukach, do 5% dla niewodów i więcej (żaków), a do 8% dla innych sieci.

2. Złowione na Zalewie Wiślanym ryby w stanie śniętym o długościach mniejszych niż wyszczególnione w § 1, stanowiące przyłów, mogą być użyte na potrzeby załogi statku w ilości nie przekraczającej 1 kg na osobę. Pozostała ilość tych ryb powinna być zużyta na cele i w sposób wskazany przez Gdański Urząd Morski.

3. W razie stwierdzenia, że w określonym miejscu Zalewu Wiślanego przy użyciu właściwych sieci przyłowy ryb o długościach mniejszych niż wyszczególnione w § 1 przekraczają normy określone w ust. 1, Gdański Urząd Morski może zabronić połowu w tym miejscu albo zarządzić używanie sieci o większych wymiarach oczek.

§ 3. 1. Zabrania się w okresie od 1 maja do 1 lipca uprawiania rybołówstwa na Zalewie Wiślanym w strefie przybrzeżnej, w odległości 500 m od miejsc porośniętych twardą roślinnością wodną (trzcina, sitowie, pałka), a tam gdzie jej brak — w odległości 1 km od brzegu. Zakaz ten nie dotyczy połowów węgorza za pomocą stawnych narzędzi pułapkowych i sprzętu haczykowego oraz połowów śledzia za pomocą niewodów stawnych.

2. Zabrania się w okresie od 15 kwietnia do 1 września uprawiania na obszarze Zalewu Wiślanego połowów niewo-

dami aktywnymi. Zakaz ten nie dotyczy połowów węgorza i śledzia na obszarze tych wód, z wyłączeniem strefy przybrzeżnej określonej w ust. 1.

3. Gdański Urząd Morski może ustanowić na Zalewie Wiślanym dodatkowe obszary ochronne dla ryb przemysłowych na okres tarła.

§ 4. Zabrania się połowu na Zalewie Wiślanym:

- 1) jesiotra (*Accipenser sturio*), siei (*Coregonus lavaretus*) i alozy (*Alosa fallax*) — w ciągu całego roku,
- 2) lososia (*Salmo salar*) i troci (*Salmo trutta*) — od 15 sierpnia do końca roku.

§ 5. W celu pełniejszej ochrony tarła gatunków ryb przemysłowych na Zalewie Wiślanym Gdański Urząd Morski, po uzgodnieniu z Morskim Instytutem Rybackim, może nie skracając okresów ochronnych przesunąć początek tych okresów w zależności od warunków hydrometeorologicznych.

§ 6. Zabrania się na Zalewie Wiślanym:

- 1) połowu ryb wszelkiego rodzaju narzędziami trałującymi,
- 2) połowów włokiem dennym bez skrzydeł, którego wejście do worka sietnego rozwarte jest za pomocą drąga wleczonego wraz z włokiem po dnie,
- 3) używania do połowu ryb środków wybuchowych, trujących, broni palnej, ości, bosaków i innych narzędzi kłujących oraz głośnień ryb za pomocą uderzania po lodzie; ryby posiadające jedną lub więcej ran kłutych uznaje się za złowione zabronionymi narzędziami,
- 4) koszenia i usuwania roślinności wodnej, wydobywania mułu, ziemi, piasku, żwiru lub kamieni, a także wpuszczania w okresie tarła ryb bydląt lub ptactwa domowego w miejscach i w czasie podanych w § 3 ust. 1 lub ustalonych w myśl § 3 ust. 3, uniemożliwiania wędrówki ryb z wód i na wody połączone z Zalewem Wiślanym,
- 5) ustawiania niewodów stawnych, sieci i żaków w szachownice oraz ustawiania pontiędzy niewodami stawnymi innymi narzędziami połowu,
- 6) ustawiania sieci stawnych o długości większej niż 200 m, z tym że odległości boczne pomiędzy takimi sieciami powinny być nie mniejsze niż 200 m, a odległości frontalne nie mniejsze niż 150 m; całkowita długość sieci stawnych powinna być mniejsza niż połowa szerokości Zalewu Wiślanego w miejscu wystawienia sprzętu,
- 7) wystawiania zestawów żaków o długości większej niż 120 m, z tym że odległości frontalne pomiędzy zestawami powinny być nie mniejsze niż 100 m.

§ 7. 1. Zabrania się używania na Zalewie Wiślanym:

- 1) narzędzi do połowów o oczkach siatki sieci konserwowanej w stanie suchym poniżej następujących wymiarów w mm: